

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๑/๒๕๕๔ วันที่ ๒๘ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ เจ้าพนักงานป่าไม้ ๕	สังกัด กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
คู่กรณีที่ ๒ เจ้าพนักงานป่าไม้ ๕	สังกัด กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
คู่กรณีที่ ๓ เจ้าพนักงานป่าไม้ ๕	สังกัด กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

เรื่อง ข้าราชการสวนรุกขชาติปฏิบัติหน้าที่ในการเบิกและจ่ายเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวัน
ในปี งบประมาณ ๒๕๔๖ โดยมีขอบ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่ง
คณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจ
หน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และ
รายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและ
การคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

กรมป่าไม้ มีคำสั่งให้คู่กรณีที่ ๑ ไปปฏิบัติงานในหน้าที่หัวหน้าสวนรุกขชาติ พ. และมีคำสั่ง
ให้คู่กรณีที่ ๒ ปฏิบัติงานในหน้าที่ผู้ช่วยหัวหน้าสวนรุกขชาติ พ. ตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ ๘๘/๒๕๔๔ ลงวันที่
๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ต่อมาในปีงบประมาณ ๒๕๔๖ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้มี
คำสั่งให้คู่กรณีที่ ๑ ไปช่วยปฏิบัติราชการฝ่ายวนวัฒนวิจัยและพฤกษศาสตร์ ทำหน้าที่หัวหน้าสวนรุกขชาติ พ.
และมีคำสั่งให้คู่กรณีที่ ๒ ไปช่วยปฏิบัติราชการฝ่ายวนวัฒนวิจัยฯ ทำหน้าที่หัวหน้าสวนรุกขชาติ พ. ตามคำสั่งกรม
อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ ๑๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๖ ส่วนคู่กรณีที่ ๓ ปฏิบัติงาน
หัวหน้าสวนป่า ม.

ในปีงบประมาณ ๒๕๔๖ สวนรุกขชาติ พ. ได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการจ้าง
ลูกจ้างฯ เป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๗๔๔,๔๐๐ บาท โดยสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เป็นหน่วยเบิกจ่ายเงิน
งบประมาณ คู่กรณีที่ ๑ ทำหน้าที่หัวหน้าสวนรุกขชาติ พ. ได้ขออนุมัติจ้างลูกจ้างฯ จำนวน ๓๕ คน และสำนัก

บริหารจัดการฯ ได้มีคำสั่งจ้างลูกจ้างฯ จำนวน ๓๕ คน (อัตราค่าจ้างวันละ ๑๗๐ บาท จำนวน ๘ คน และอัตราค่าจ้างวันละ ๑๖๐ บาท จำนวน ๒๗ คน) รวม ๓ คำสั่ง ดังนี้

๑. คำสั่งที่ ๑๔/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๖ ให้ลูกจ้างฯ ปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๖

๒. คำสั่งที่ ๔๓/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ให้ลูกจ้างฯ ปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖

๓. คำสั่งที่ ๘๙/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ ให้ลูกจ้างฯ ปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๖

คู่กรณีที่ ๑ ได้เบิกเงินค่าจ้างลูกจ้างฯ ในปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ โดยได้ทำการเบิกระหว่างวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ ดังนี้

กรณีที่ ๑ การขอเบิกเงินค่าจ้างประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๔๕ คู่กรณีที่ ๑ ใช้หลักฐานการทำงานมาทำงานของลูกจ้างฯ ในแต่ละเดือน รวม ๓ เดือน ไปขอเบิกเงินค่าจ้างย้อนหลังในคราวเดียวกัน เนื่องจากเงินงบประมาณค่าจ้างเพิ่งโอนมา

หลักฐานการขอเบิกเงินค่าจ้างกรณีดังกล่าว คู่กรณีที่ ๑ ได้นำบัญชีลงนามการทำงานของลูกจ้างฯ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ โดยคู่กรณีที่ ๑ ได้ลงลายมือชื่อในฐานผู้ควบคุม และหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้าง (แบบ บก.ก.จ. ๓) ซึ่งได้จัดทำขึ้นตามข้อมูลที่ปรากฏในบัญชีลงนามการทำงานของลูกจ้างฯ ทั้งเดือน นำมาสรุปรวมจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงาน และจำนวนเงินค่าจ้างที่ลูกจ้างฯ ได้รับ โดยแสดงรายการวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานและหยุดงาน ซึ่งคู่กรณีที่ ๑ ได้ลงลายมือชื่อในฐานหัวหน้าผู้ควบคุมในหลักฐานข้างต้น นอกจากนั้น เอกสารประกอบฎีกาเงินงบประมาณที่ใช้ในการขอเบิกเงินค่าจ้างของสำนักบริหารจัดการฯ คู่กรณีที่ ๑ ก็ได้ลงลายมือชื่อในฐานผู้เบิกในหน้าใบสำคัญที่มียอดรวมการเบิกค่าจ้างประจำเดือน และในแบบจ่ายค่าจ้างจริงที่แสดงรายละเอียดค่าจ้างตามรายชื่อลูกจ้างฯ แต่ละคน อัตราค่าจ้าง จำนวนเงินที่จ่ายจริงและจำนวนวันทำงานของลูกจ้างฯ แต่ละคน ซึ่งมีการเบิกค่าจ้างของสวนรุกขชาติ พ. ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๔๕ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๔๕,๓๕๐ บาท

กรณีที่ ๒ การขอเบิกเงินค่าจ้างประจำเดือนมกราคม ๒๕๔๖ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๖ คู่กรณีที่ ๑ ได้ทำสัญญาการยืมเงินโดยประมาณการจำนวนค่าจ้างล่วงหน้าในช่วงต้นเดือนของแต่ละเดือนเพื่อเบิกเงินไปจ่ายค่าจ้างประจำเดือนมกราคม ๒๕๔๖ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ รวม ๖ เดือน รวมเป็นเงิน

ทั้งสิ้น ๘๖๓,๑๙๐ บาท และเมื่อจ่ายค่าจ้างเสร็จแล้ว คู่กรณีที่ ๑ ได้นำใบสำคัญที่เป็นเอกสารหลักฐาน เช่นเดียวกับการขอเบิกเงินค่าจ้างในกรณีที่ ๑ ทุกประการ นำไปส่งใช้เงินยืมในเดือนถัดไป

สำหรับหลักฐานบัญชีลงนามการทำงานของลูกจ้างฯ ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึง เดือนมกราคม ๒๕๔๖ มีจำนวน ๒ ชุด คือ ชุดที่นาง ช. ลูกจ้างประจำ ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมการลงลายมือชื่อ ของลูกจ้างฯ ในบัญชีลงนามมาทำงานในแต่ละวันเป็นผู้จัดทำ และชุดที่คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้จัดทำ ซึ่งชุดที่ นาง ช. เป็นผู้จัดทำ มีจำนวนลายมือชื่อของลูกจ้างฯ ที่มาทำงานในแต่ละวันน้อยกว่าบัญชีลงนามการทำงานของ ลูกจ้างฯ ชุดที่คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้จัดทำ โดยคู่กรณีที่ ๑ ได้นำบัญชีลงนามการทำงานของลูกจ้างฯ ที่ตนเอง จัดทำไปใช้ในการเบิกเงินหรือใช้เป็นใบสำคัญในการเบิกเงินค่าจ้างลูกจ้างฯ จากสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ ป่าอนุรักษ์

นอกจากนี้ ลูกจ้างฯ จำนวน ๒๘ คน จากทั้งหมด ๓๕ คน ได้ให้ถ้อยคำยืนยันต่อเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบตรงกันว่า บัญชีลงนามการทำงานของลูกจ้างฯ ในแต่ละเดือนทั้งหมดรวม ๙ เดือน ซึ่งคู่กรณีที่ ๑ นำไปใช้ในการเบิกเงินค่าจ้างลูกจ้างฯ นั้น มีลายมือชื่อซึ่งไม่ใช่ลายมือชื่อของตนรวมอยู่ด้วย ทำให้จำนวน วันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานมากกว่าจำนวนวันที่มาทำงานจริง รวมทั้งสิ้น ๑,๓๗๖.๕ วัน คิดเป็นเงิน ๒๒๒,๑๐๐ บาท ปรากฏตามรายละเอียด ดังนี้

(๑) เดือนตุลาคม ๒๕๔๕ มีจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานสูงเกินจริง ๒๔๖ วัน คิดเป็นเงิน ๓๙,๖๐๐ บาท

(๒) เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ มีจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานสูงเกินจริง ๑๙๗ วัน คิดเป็นเงิน ๓๑,๘๑๐ บาท

(๓) เดือนธันวาคม ๒๕๔๕ มีจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานสูงเกินจริง ๑๐๗ วัน คิดเป็นเงิน ๑๗,๒๕๐ บาท

(๔) เดือนมกราคม ๒๕๔๖ มีจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานสูงเกินจริง ๑๒๙ วัน คิดเป็นเงิน ๒๐,๘๖๐ บาท

(๕) เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ มีจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานสูงเกิน ๑๒๘.๕ วัน คิดเป็นเงิน ๒๐,๗๔๐ บาท

(๖) เดือนมีนาคม ๒๕๔๖ มีจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานสูงเกินจริง ๑๓๔.๕ วัน คิดเป็นเงิน ๒๑,๖๘๐ บาท

(๗) เดือนเมษายน ๒๕๔๖ มีจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานสูงเกินจริง ๑๓๔ วัน คิดเป็นเงิน ๒๑,๖๔๐ บาท

(๘) เดือนพฤษภาคม ๒๕๔๖ มีจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานสูงเกินจริง ๑๕๕.๕ วัน คิดเป็นเงิน ๒๕,๑๐๐ บาท

(๙) เดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ มีจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานสูงเกินจริง ๑๔๕ วัน คิดเป็นเงิน ๒๓,๔๒๐ บาท

สำหรับการจ่ายเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวันของสวนรุกขชาติ พ. สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ได้แต่งตั้งให้ คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างฯ ของสวนรุกขชาติ พ. ตามคำสั่งสำนักบริหารจัดการฯ ที่ ๗๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ ซึ่งตามหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้าง (แบบ บก.ก.จ.๓) ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ คู่กรณีที่ ๑ ได้ลงลายมือชื่อเป็นหัวหน้าผู้ควบคุมการทำงานและผู้จ่ายเงิน รวมทั้งได้ลงลายมือชื่อเป็นผู้ควบคุมในบัญชีลงลายมือชื่อการทำงานของลูกจ้างฯ นอกจากนี้ ตามบันทึกรับรองผลการจ่ายเงินค่าจ้าง คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ในฐานะคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างฯ ได้ลงลายมือชื่อร่วมกันโดยระบุว่า ได้ร่วมกันจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างฯ ของสวนรุกขชาติ พ. เป็นการถูกต้องตามจำนวนเงินที่เบิกหรือยืมเงินมาในแต่ละเดือน แต่ปรากฏว่ามีการเบิกเงินค่าจ้างระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ เกินกว่าจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานจริง จำนวน ๑,๓๗๖.๕ วัน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๒๒,๑๐๐ บาท และในการจ่ายเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวันดังกล่าว คู่กรณีทั้งสามคนไม่ได้ร่วมกันจ่ายเงินให้กับลูกจ้างฯ พร้อมกัน โดยคู่กรณีที่ ๑ จะจัดทำเอกสารหลักฐานการเบิกและการจ่ายเงินแต่ละเดือนด้วยตนเองทั้งหมด และการจ่ายเงินค่าจ้างเป็นรายบุคคลและการนับเงินจะมีนาง ช. ช่วยแยกนับเงินค่าจ้างเป็นรายบุคคลให้ แล้วคู่กรณีที่ ๑ ก็จะนำมาจ่ายให้กับลูกจ้างฯ โดยมีคู่กรณีที่ ๒ ร่วมจ่ายเงินในบางเดือน และเมื่อจ่ายเงินแล้วเสร็จจะจัดทำบันทึกผลการจ่ายเงินค่าจ้างของคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างฯ แล้วนำมาให้คู่กรณีที่ ๒ ลงลายมือชื่อ หลังจากนั้นจึงนำไปให้คู่กรณีที่ ๓ ลงลายมือชื่อ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย รวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน

ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานป่าไม้ ๕ เป็นข้าราชการสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ดังนั้น คู่กรณีที่ ๑ จึงเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามระเบียบฯ ข้อ ๓

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่เบิกเงิน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า กรมป่าไม้ได้มีคำสั่ง ที่ ๘๘/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ และในปีงบประมาณ ๒๕๔๖ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช มีคำสั่ง ที่ ๑๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๖ มอบหมายให้คู่กรณีที่ ๑ ปฏิบัติงานประจำในหน้าที่หัวหน้าสวนรุกขชาติ พ. มีหน้าที่ควบคุมดูแลการทำงานข้าราชการและลูกจ้างประจำและลูกจ้างฯ รวมทั้งทำหน้าที่เบิกเงินกับสำนักบริหารจัดการฯ ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยเบิกจ่ายเงินงบประมาณ และจ่ายเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวันให้กับลูกจ้างฯ อีกทั้งในทางปฏิบัติคู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้ควบคุมการมาทำงานของลูกจ้างฯ ในแต่ละวัน สรุปจำนวนการมาทำงานทั้งเดือน และนำหลักฐานดังกล่าวมาขอเบิกเงินค่าจ้างประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ รวมทั้งลงลายมือชื่อในเอกสารประกอบฎีกางบประมาณรายจ่ายที่ใช้เบิกเงินในฐานะผู้เบิก ดังนั้น คู่กรณีที่ ๑ จึงมีหน้าที่เบิกเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๖ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ ทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การเบิกเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวันของสวนรุกขชาติ พ. ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๔๕ นั้น คู่กรณีที่ ๑ ได้ทำการขอตั้งเบิกไปที่สำนักบริหารจัดการฯ โดยมีเอกสารหลักฐานประกอบ คือ ใบขอเบิก หนังสืบบใบสำคัญประกอบฎีกา ใบสำคัญรับเงิน แบบจ่ายค่าจ้างจริง ลูกจ้างฯ สวนรุกขชาติ พ. หลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้าง (แบบ บก.ก.จ.๓) สำหรับการเบิกเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวัน ประจำเดือนมกราคม ๒๕๔๖ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ คู่กรณีที่ ๑ ได้ทำสัญญาการยืมเงิน โดยมีเอกสารหลักฐานประกอบ คือ ประमाणการยืมเงิน สัญญาการยืมเงิน บันทึกขออนุมัติจ้าง คำสั่งปฏิบัติงานของข้าราชการและลูกจ้างประจำ หลังจากที่ได้รับเงินไปแล้ว คู่กรณีที่ ๑ จะส่งใบสำคัญมาหักล้างเงินยืมโดยใช้หลักฐานเช่นเดียวกับการตั้งเบิกเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวัน

การเบิกเงินทั้ง ๒ กรณีดังกล่าว คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้จัดทำหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้าง (แบบ บก.ก.จ. ๓) ที่สรุปว่าในแต่ละเดือนลูกจ้างแต่ละคนมาทำงานกี่วัน และจำนวนเงินที่ลูกจ้างฯ แต่ละคนจะได้รับ เพื่อใช้ประกอบการเบิกเงินจากสำนักบริหารจัดการฯ โดยจำนวนลายมือชื่อลูกจ้างฯ ที่มาทำงานในแต่ละวันตามบัญชีลงนามการทำงานของลูกจ้างฯ ที่คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้จัดทำ มากกว่าจำนวนลายมือชื่อลูกจ้างฯ ตามบัญชีลงนามการทำงานของลูกจ้างฯ ชุดที่นาง ข. เป็นผู้จัดทำ (เดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๔๖) ประกอบกับลูกจ้างฯ จำนวน ๒๘ คน จาก ๓๕ คน ได้ให้ถ้อยคำยืนยันว่า บัญชีลงนาม

การมาทำงานของลูกจ้างฯ ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ รวม ๙ เดือน มีลายมือชื่อซึ่งไม่ใช่ของตนรวมอยู่ด้วย

จากพยานหลักฐานดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้จัดทำบัญชีลงนามการมาทำงานของลูกจ้างฯ ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ รวม ๙ เดือน โดยมีจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานมากกว่าจำนวนวันที่มาทำงานจริง จำนวน ๑,๓๗๖.๕ วัน โดยการปลอมลายมือชื่อลูกจ้างฯ จำนวน ๒๘ คน ว่ามาทำงานทั้งที่ลูกจ้างดังกล่าวไม่ได้มาทำงานแต่อย่างใด แล้วนำมาจัดทำหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้าง (แบบ บก.ก.จ. ๓) ให้สอดคล้องกับบัญชีลงนามการมาทำงานของลูกจ้างฯ เพื่อนำไปใช้ในการเบิกเงินและในการยืมเงิน ทำให้จำนวนเงินที่ปรากฏตามหลักฐานการเบิกจ่ายเงิน คือ บัญชีลงนามการมาทำงานของลูกจ้างฯ และหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้าง (แบบ บก.ก.จ.๓) มากกว่าจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายจริงตามสิทธิที่ลูกจ้างฯ พึงได้รับ คิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๒๒,๑๐๐ บาท

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และได้กระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้สรุปยอดรวมจำนวนวันในการมาทำงานของลูกจ้างฯ และจำนวนเงินค่าจ้างลูกจ้างฯ จัดทำและจัดเตรียมเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบการเบิกเงินแล้วไปขอเบิกเงินค่าจ้างลูกจ้างฯ ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๔๕ ย้อนหลัง รวม ๓ เดือน รวมเป็นเงิน ๔๔๕,๓๕๐ บาท และขอเบิกเงินค่าจ้างลูกจ้างฯ ประจำเดือนมกราคม ๒๕๔๖ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ โดยทำสัญญาการยืมเงิน รวม ๖ เดือน รวมเป็นเงิน ๑,๓๐๘,๕๔๐ บาท และได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปจ่ายให้แก่ลูกจ้างฯ ในแต่ละเดือน แต่จากเอกสารประกอบการขอเบิกเงินค่าจ้างที่คู่กรณีที่ ๑ ได้จัดทำขึ้นนั้น มีการปลอมลายมือชื่อในบัญชีลงนามการมาทำงานของลูกจ้างฯ เพื่อให้มีจำนวนลูกจ้างฯ มาทำงานมากกว่าที่มาทำงานจริง โดยมีจำนวนวันที่เบิกเงินมากกว่าจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานจริง รวม ๑,๓๗๖.๕ วัน และจัดทำสรุปการมาทำงานของลูกจ้างฯ มากกว่าจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานจริงทั้งเดือนไว้ในหลักฐานการจ่ายเงินจ้าง (แบบ บก.ก.จ. ๓) การกระทำความผิดดังกล่าวของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ โดยทางราชการต้องจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างฯ มากกว่าความเป็นจริง เป็นเงิน ๒๒๒,๑๐๐ บาท

การที่คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้ควบคุมการมาทำงานของลูกจ้างฯ และลงลายมือชื่อในฐานะผู้ควบคุมการมาทำงาน ย่อมต้องทราบดีว่าการเบิกเงินค่าจ้างให้กับลูกจ้างฯ ของสวนรุกขชาติ พ. ต้องเบิกตามอัตราจ้างและตามจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานจริงในแต่ละเดือน โดยต้องเบิกตามความเป็นจริงเท่านั้น ประกอบกับคู่กรณีที่ ๑ ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยยอมรับว่าได้เบิกเงินค่าจ้างลูกจ้างฯ มากกว่าจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานจริง การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นการกระทำโดยจงใจ

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ดำรงตำแหน่ง เจ้าพนักงานป่าไม้ ๕ เป็นข้าราชการสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ดังนั้น คู่กรณีดังกล่าวจึงเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามระเบียบฯ ข้อ ๓

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ มีหน้าที่จ่ายเงินหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า สำนักบริหารจัดการฯ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการร่วมกันไปจ่ายเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวันของหน่วยงานที่เบิกจ่ายจากสำนักบริหารจัดการฯ โดยในส่วนของสวนรุกขชาติ พ. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างฯ ประกอบด้วย คู่กรณีที่ ๑ เป็นกรรมการและเลขานุการ คู่กรณีที่ ๒ เป็นกรรมการ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นประธานกรรมการ และในการจ่ายเงินให้คณะกรรมการทำบันทึกผลการจ่ายเงินไว้เป็นหลักฐาน ตามคำสั่งสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ที่ ๗๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ ดังนั้น คู่กรณีดังกล่าวจึงมีหน้าที่จ่ายเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ มีหน้าที่ต้องร่วมกันจ่ายเงินจัดทำและลงลายมือชื่อในบันทึกรับรองผลการจ่ายเงินของคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างฯ ตามที่กำหนดไว้ในคำสั่งสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ที่ ๗๗/๒๕๔๖ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ข้อความในบันทึกรับรองผลการจ่ายเงินประจำเดือนมกราคม ๒๕๔๖ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ รวม ๖ เดือน ระบุว่า

คณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างฯ ได้ร่วมกันจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างฯ ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ทั้งที่คณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างฯ ไม่ได้ร่วมกันจ่ายเงิน กล่าวคือ คู่กรณี ที่ ๑ เป็นผู้จัดทำและลงลายมือชื่อเพียงคนเดียว ในหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้าง (แบบ บก.ก.จ.๓) ให้สอดคล้องกับบัญชีลงนามการทำงานของลูกจ้างฯ ที่ได้ปลอมลายมือชื่อของลูกจ้างในแต่ละวันให้มีจำนวนวันทำงานมากกว่าวันที่มาทำงานจริง และจัดทำบันทึกรับรองผลการจ่ายเงินค่าจ้างแล้วนำมาให้คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ลงลายมือชื่อ โดยคู่กรณีที่ ๒ ร่วมจ่ายเงินทันบ้าง ไม่ทันบ้าง และบางเดือนไม่ได้ร่วมจ่ายกับคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างฯ ไม่ได้ตรวจสอบว่าจำนวนเงินค่าจ้างที่จะต้องจ่ายถูกต้องหรือไม่ ไม่ได้ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารที่คู่กรณีที่ ๑ จัดทำ รวมถึงบันทึกรับรองผลการจ่ายเงินค่าจ้างที่ตนลงลายมือชื่อรับรองว่าการจ่ายเงินค่าจ้างถูกต้อง ส่วนคู่กรณีที่ ๓ ทราบว่า มีคำสั่งสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ปاونุรักษ์ ที่ ๗๗/๒๕๔๖ แต่ไม่เคยได้ร่วมจ่ายเงินค่าจ้างให้กับลูกจ้างฯ และไม่ได้ตรวจสอบว่าจำนวนเงินที่รับรองถูกต้องหรือไม่ รวมทั้งยอมรับว่า ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกรับรองผลการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างฯ ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ จริง แม้คู่กรณีที่ ๓ จะให้การปฏิเสธในวันไต่สวนว่า ลายมือชื่อที่ปรากฏในบันทึกรับรองผลการจ่ายเงินค่าจ้างประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ ไม่ใช่ลายมือชื่อของตน แต่เมื่อพิจารณาเทียบเคียงกับลายมือชื่อของคู่กรณีที่ ๓ ในเอกสารฉบับอื่น และที่คู่กรณีที่ ๓ เคยลงลายมือชื่อเป็นตัวอย่างให้ไว้ต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ก็ไม่พบว่าแตกต่างกันแต่ประการใด

การกระทำความผิดของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๘ ทวิ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกและการจ่ายเงินเดือน เงินปี และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๓ ข้อ ๘ และตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๔ และเป็น การไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ปاونุรักษ์ ที่ ๗๗/๒๕๔๖ โดยมีขอบ และการกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ โดยคู่กรณีที่ ๑ ได้ปลอมลายมือชื่อลูกจ้างฯ ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ รวม ๙ เดือน เพื่อให้จำนวนวันทำงานของลูกจ้างมากกว่าจำนวนวันที่มาทำงานจริง ทำให้ต้องจ่ายค่าจ้างลูกจ้างฯ มากกว่าความเป็นจริง เป็นเงิน ๒๒๒,๑๐๐ บาท ส่วนคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกรับรองผลการจ่ายเงินของคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างฯ ว่า ได้ร่วมกันจ่ายเงินตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๔๖ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ รวม ๖ เดือน เป็นการถูกต้อง ทั้งที่คู่กรณีที่ ๒ ไปร่วมจ่ายเงินในบางครั้ง และคู่กรณีที่ ๓ ไม่เคยร่วมจ่ายเงินแต่อย่างใด ทำให้ต้องจ่ายค่าจ้างลูกจ้างฯ มากกว่าความเป็นจริง เป็นเงิน ๑๓๓,๔๔๐ บาท

ดังนั้น การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้จัดทำบัญชีลงนามการมาทำงานของลูกจ้างฯ และหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้าง (แบบ บก.ก.จ.๓) ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ รวม ๙ เดือน โดยปลอมลายมือชื่อในบัญชีลงนามการมาทำงานของลูกจ้างฯ ในแต่ละวัน และกรอกจำนวนวันที่ลูกจ้างฯ มาทำงานในหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้าง (แบบ บก.ก.จ.๓) ให้สอดคล้องกับบัญชีลงนามการมาทำงานของลูกจ้างค่าจ้างชั่วคราวรายวัน เพื่อให้จำนวนวันมาทำงานของลูกจ้างมากกว่าจำนวนวันที่มาทำงานจริง และให้ได้ออกรวมที่จ่ายทั้งเดือนเท่ากับจำนวนเงินที่เบิกหรือยืมเงินไว้ในแต่ละเดือน และคู่กรณีที่ ๑ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างฯ ให้กับลูกจ้าง ร่วมกับคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ จึงถือว่าคู่กรณีทั้งสามคนเป็นผู้มีหน้าที่โดยตรงในการจ่ายเงินและมีหน้าที่ต้องรับรองว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้น ในการจ่ายเงินค่าจ้างของคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างฯ จะต้องจ่ายเงินตามอัตราจ้างและตามจำนวนวันที่มาทำงานจริงในแต่ละเดือน โดยหลักฐานการจ่ายเงินต้องแสดงจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างฯ ตามจำนวนวันที่มาทำงานจริง ซึ่งลูกจ้างฯ มีสิทธิที่จะได้รับเงินค่าจ้างตามข้อผูกพัน แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ในฐานะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวันได้จัดทำและลงลายมือชื่อในบันทึกรับรองผลการจ่ายเงินค่าจ้าง ประจำเดือนมกราคม ๒๕๔๖ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ รวม ๖ เดือน ว่า ได้ร่วมกันจ่ายเงินค่าจ้างเป็นการถูกต้องแล้วทั้งที่รู้อยู่แล้วว่าไม่ได้จ่ายเงินให้กับลูกจ้างฯ เท่าจำนวนที่รับรองจริง จึงเป็นการจัดทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

ดังนั้น การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

คู่กรณีที่ ๒ ในฐานะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวัน ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกรับรองผลการจ่ายเงินค่าจ้าง ประจำเดือนมกราคม ๒๕๔๖ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ รวม ๖ เดือน ซึ่งระบุว่าได้ร่วมกันจ่ายเงินค่าจ้างเป็นการถูกต้องแล้ว ทั้งที่ไม่ได้ร่วมกันจ่ายเงินหรือร่วมกันจ่ายเงินบ้างเป็นบางเดือน และไม่ได้ตรวจสอบว่าเงินที่ได้รับรองมีจำนวนถูกต้องหรือไม่ และการลงลายมือชื่อในเอกสารนั้น เมื่อ

ข้อความในเอกสารเป็นเท็จ การลงลายมือชื่อรับรองก็ถือว่าเป็นการทำหลักฐานอันเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ประกอบกับคู่กรณีที่ ๒ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวัน จะต้องทราบระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงิน การที่คู่กรณีที่ ๒ ไม่ทำหน้าที่จ่ายเงินและไม่ตรวจสอบรายละเอียดของการจ่ายเงินแล้วลงลายมือชื่อรับรองว่าการจ่ายเงินนั้นถูกต้อง เมื่อเอกสารรับรองไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงก็ถือเป็นเอกสารเท็จ คู่กรณีที่ ๒ จึงต้องรับผิดชอบในการลงลายมือชื่อ ดังนั้น การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

คู่กรณีที่ ๓ ในฐานะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวัน ทราบว่ามีคำสั่งสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่านุรักษ์ ที่ ๗๗/๒๕๔๖ แต่ไม่เคยได้ร่วมจ่ายเงินค่าจ้างให้กับลูกจ้างฯ และไม่ได้ตรวจสอบว่าจำนวนเงินที่รับรองถูกต้องหรือไม่ รวมทั้งยอมรับว่า ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกรับรองการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างฯ ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ จริง และตามบันทึกรับรองผลการจ่ายเงินปรากฏข้อความว่า ได้มีการร่วมกันจ่ายเงิน ทั้งที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า คู่กรณีที่ ๓ ไม่ได้มาร่วมกันจ่ายเงินแต่ประการใด และการลงลายมือชื่อในเอกสารนั้น เมื่อข้อความในเอกสารเป็นเท็จ การลงลายมือชื่อรับรองก็ถือว่าเป็นการทำหลักฐานอันเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ประกอบกับคู่กรณีที่ ๓ ได้รับคำสั่งให้เป็นกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวัน จะต้องทราบระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงิน การที่คู่กรณีที่ ๓ ไม่ทำหน้าที่จ่ายเงินและไม่ตรวจสอบรายละเอียดของการจ่ายเงินแล้วลงลายมือชื่อรับรองว่าการจ่ายเงินนั้นถูกต้อง เมื่อเอกสารรับรองไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงก็ถือเป็นเอกสารเท็จ คู่กรณีที่ ๓ จึงต้องรับผิดชอบในการลงลายมือชื่อ ซึ่งเมื่อได้ตรวจดูลายมือชื่อแล้วเชื่อว่าเป็นลายมือชื่อคู่กรณีที่ ๓ จริง ทั้งคู่กรณีที่ ๓ ได้ให้ถ้อยคำยอมรับในชั้นตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบอีกด้วย ดังนั้น การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีที่ ๓ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

๑.๑ กรณีการเบิกเงิน เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

๑.๒ กรณีการจ่ายเงิน เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดหลายข้อ ตามระเบียบข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ใช้ระเบียบข้อที่มีโทษปรับทางปกครองชั้นสูงสุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด แต่ความผิดทั้งสองข้อดังกล่าวต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ เท่ากัน จึงต้องใช้ระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบทเฉพาะ ลงโทษแก่ผู้กรณีที่ ๑ โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน จึงต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ วรรคสอง เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้วเห็นว่า คู่กรณีมีระดับความรับผิดชอบสูง และมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง เท่ากับเงินเดือน ๑๒ เดือน และกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง เท่ากับเงินเดือน ๑๒ เดือน รวมปรับทางปกครองคู่กรณีที่ ๑ เท่ากับเงินเดือน จำนวน ๒๔ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๕,๔๒๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๓๗๐,๐๘๐ บาท (สามแสนเจ็ดหมื่นแปดสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๘,๘๗๐ บาท (แปดพันแปดร้อยเจ็ดสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นเดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๒. การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดหลายข้อ ตามระเบียบข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ใช้ระเบียบข้อที่มีโทษปรับทางปกครองชั้นสูงสุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด แต่ความผิดทั้งสอง

ข้อดังกล่าวต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ เท่ากัน จึงต้องใช้ระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบทเฉพาะ ลงโทษแก่คู่กรณีที่ ๒ โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ปรับเท่ากับ เงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของ คู่กรณีแล้วเห็นว่า คู่กรณีมิได้เป็นผู้จัดทำเอกสารหลักฐานการจ่ายเงินที่เป็นเท็จ ได้ให้ความร่วมมือในการ พิจารณา และความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนไม่มาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับ เงินเดือน ๑๐ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๑๐,๘๖๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทาง ปกครองทั้งสิ้น ๑๐๘,๖๐๐ บาท (หนึ่งแสนแปดพันหกร้อยบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อ ชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๔,๕๓๐ บาท (สี่พันห้าร้อยสามสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๓. การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่า ด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุ ให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดหลายข้อ ตามระเบียบข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ใช้ระเบียบข้อที่มีโทษปรับทางปกครองชั้นสูงสุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด แต่ความผิดทั้ง สองข้อดังกล่าวต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ เท่ากัน จึงต้องใช้ระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบทเฉพาะ ลงโทษแก่คู่กรณีที่ ๒ โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ปรับเท่ากับ เงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิด ของคู่กรณีแล้วเห็นว่า คู่กรณีมิได้เป็นผู้จัดทำเอกสารหลักฐานการจ่ายเงินที่เป็นเท็จ ได้ให้ความร่วมมือใน การพิจารณา และความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนไม่มาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับ เงินเดือน ๑๐ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๖,๓๓๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทาง ปกครองทั้งสิ้น ๑๖๓,๓๐๐ บาท (หนึ่งแสนหกหมื่นสามพันสามร้อยบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหัก เงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละ ๖,๘๑๐ บาท (หกพันแปดร้อยสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๔. กรณีที่คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้ง จำนวน ก็ให้นำเงินไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัดและให้หน่วยงานที่สังกัดนำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน และ หากปรากฏข้อเท็จจริงในภายหลังว่า คู่กรณีดังกล่าวได้พ้นจากสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว คณะกรรมการตรวจเงิน แผ่นดินจะมีคำสั่งเรียกให้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่คงเหลืออยู่ทั้งจำนวนในคราวเดียวกันต่อไป

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิหยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สวัสต์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน